

С Т А Н О В И Щ Е

от

Д-р Йордан Ангелов Баев
професор по съвременна световна история
във Военна академия “Г. С. Раковски“

на научните трудове, представени по конкурса за заемане на академична длъжност „доцент“ по професионално направление 3.1 Социология, антропология и науки за културата (Обществознание на страните от Източна Азия), обявен в ДВ бр. 14/19.02.2016 г,

на кандидата:

д-р Евгений Герчев Кандиларов

Конкурсът за „доцент“ в катедра „Езици и култури на Източна Азия“ към ЦИЕК е по специалност с ясно изразен интердисциплинарен характер в областта на социалните и обществените науки. Необходимостта от хабилитиран преподавател и изследовател по обявената специалност е безспорна предвид на утвърдената практика във водещи европейски университети за комплексно компаративно представяне на културите и общественото развитие на страните от Източна Азия. Тя е особено актуална и поради амбициозните цели, залегнали в споразуменията за стратегическо партньорство на Европейския съюз с Китай, Република Корея и Япония, по-специално в областта на културната и научната дипломация.

В обявения конкурс за доцент участва само един кандидат – д-р Евгений Герчев Кандиларов. Д-р Кандиларов е възпитаник на СУ „Св. Климент Охридски“, където получава бакалавърска, магистърска и докторска степен, както и следдипломна квалификация по „Японски език и култура“. Той има три специализации във водещи японски университетски центрове и две краткотрайни специализации в китайски академични институции. В продължение на девет години непосредствено след получаване на докторска степен Кандиларов е привлечен за хоноруван преподавател в катедрата, в която кандидатства, и в други академични звена в Софийския университет. От 2012 г. е академичен координатор на магистърска програма „История и съвременно развитие на страните от Източна Азия“, която най-пряко кореспондира с проблематиката на конкурса. От 2013 г. има и изследователски стаж като асистент в системата на Българската академия на науките. Участва в редица национални и международни

научноизследователски проекти, част от които координирани от авторитетни държавни, академични и неправителствени институции в Япония, Китай и ФРГ.

В своята професионална кариера д-р Кандиларов има общо 48 публикации, три от които монографични издания (едното в съавторство). В приложената справка за забелязани цитирания на авторски трудове са посочени 24 публикации от други автори, две от които в чужбина. За нуждите на конкурса кандидатът е представил 12 публикации, четири от които на английски език. Две от предложените монографични издания и три статии се отнасят изцяло до проблематиката за Япония и ще бъдат по-детайлно оценявани в рецензиите на колегите японисти. Поради това, в своето становище ще обърна по-специално внимание на останалите шест студии и статии, и най-вече на монографията „Източна Азия и България“, която има характер на хабилитационен труд. Тя разглежда най-обстойно тематиката по специалността, по която е обявен конкурса за доцент.

Най-новата монография на д-р Кандиларов „Източна Азия и България“ с общ обем от 320 стр. е структурирана в две равностойни части. Първата част разглежда превръщането на Япония в регионален, а впоследствие и глобален лидер в модерния и късномодерния свят. Основателно авторът обръща специално внимание на специфични идейно-политически доктрини и социално-икономически явления със съдбоносно значение за развитието на региона на Източна и Югоизточна Азия, като паназиатизма и ускорената технологична трансформация на Япония, допринесла за преодоляване на следвоенния травматологичен шок. Приносен характер имат разработваните от автора проблеми за културната дипломация на Япония и за съвременните интеграционни процеси в Източна Азия. Не са подминати и някои провокативни теми – за съдбата на императорската институция, за мястото на международния военен трибунал за Далечния изток, за новите и бъдещите предизвикателства пред японското общество, свързани най-вече с демографската криза и икономическата рецесия в края на 20 и началото на 21 век. Вероятно в тази част на монографията би могло да се добави и отделна глава за влиянието на паназиатската експанзионистична политика на Япония върху съдбата и обществено-културните настроения на съседните народи в Източна Азия, тъй като това представлява същностен момент за разбирането и на следвоенните отношения на Китай и двете Кореи с Япония.

Втората част на монографичния труд в много отношения има приносен характер и демонстрира професионалните учения на Кандиларов не само да издирва и проучва значителен емпиричен материал от новоразкрити документални източници, но същевременно критично да оценява и интерпретира новата изворова база в контекста на историческата епоха. Разкриването на сложните взаимоотношения между |България и

2

сходните по общественно-политически модел режими в Китай и Северна Корея допълва недостатъчно познати теми в българската историопис, а сравнителният анализ за „дилемата“ на българския комунистически лидер между политическите реформи на Горбачов и икономическите реформи на Дън Сяопин има изцяло оригинален характер. Изцяло авторски приноси има и в главите за развитието на отношенията между България и Република Корея след края на Студената война и за слабо известната японска инициатива за прилагане на алтернативен реформен модел в българския преход към пазарна икономика. Някои от обобщените в монографичния труд тематични проблеми са доразвити по-обстойно в публикуваните отделно статии и студии на автора.

Представените в конкурса публикации на кандидата показват нагледно неговото постъпателно научно развитие в годините след защитата на дисертационния труд, но заедно с това до голяма степен отразяват и проблематиката, застъпена в неговата преподавателска дейност. Своевременното внедряване на придобитите нови знания в университетските лекционни курсове повишава практико-приложния характер на рецензираните трудове по тази комплексна мултидисциплинарна проблематика. Разбира се, при наличието на толкова широк обхват от теми биха могли да се отправят и някои препоръки към автора, които би могъл да вземе предвид в бъдещата си изследователска работа. Има какво още да се разкрие за научно-образователното и културно сътрудничество на България със страните от Източна Азия, за техния актуален принос и роля в развитието на съвременната цивилизация, за тяхното място в развиващия се многополярен модел на международни отношения и в глобалната и регионална система за сигурност и устойчиво развитие.

Като имам предвид безспорните научни достижения на кандидата, придобития разностранен преподавателски опит и активно ползотворно участие в многобройни национални и международни изследователски проекти, в заключение бих могъл да посоча, че постигнатото от него напълно отговаря на законовите и нормативни изисквания и критерии, включително и посочените в чл. 105 и чл. 111 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“, за заемане на академичната длъжност „доцент“. Убедено подкрепям кандидатурата на д-р Евгений Герчев Кандиларов в конкурса за „доцент“ по обявената специалност „Обществознание ва страните от Източна Азия“.

Член на научното жури:

Проф. д-р Йордан Баев

12.05.2016 г.